

REDACȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
un an 20 cor.
1/2 an 10 cor.
1/4 an 5 cor.
o lună 2 cor.

Nr. de Duminecă pe an 4 cor.
pentru România și străinătate pe an
40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deák Ferencz-u. Nr. 20.

INSERTIUNILE:
de un șir garmond: prima dată 14
banii; a doua oară 12 banii; a treia
oară 8 b. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.
Scrisori netruncate nu se primesc.

Candidatură națională în Nădlac.

Duminecă, în 28 Februarie n. Românii în Nădlac și-au făcut intrarea solemnă în partidul național român: cu o însulețire rară au proclamat candidatura națională pentru egerea ce se va săvârși Dumineca viitoare.

Un eveniment acesta în istoria Românilor de la marginea apuseană. Nu s'a mai întâmplat anume, nici-odată, ca frații din cele părți, să lupte pentru triumful steagului național. Ci în tot-deauna ei au tras când carul guvernului, când la al kossuthiștilor.

Fusese o ciudată școală asta: toți buni mâini, toți oameni cu stare, toți bărbați minaiți, dar toți cu credința că pentru partidul național acolo nu se poate face nimic.

Spiritul ce domnește însă peste toți Românii i-a coplesit și pe dinșii așa, în cât această impresie s'a ajuns la candidatură națională.

Cine să nu se bucure? Cine să nu înțelegă importanța acestui fapt? Românii de la Tisa, din vecinătatea Seghedinului, s'au angajat și la viața politică națională, după ce în cele bisericesti au dat de atâtea-ori dovezi strălucite că sunt și vor să rămână Români!

Și s'au angajat pe vremea lui Tisza, numit «mână tare», pe vreme când în adevăr politica șovinistă este la apogeu, cât terorizează toată suflarea din țară.

Candidatura asta mai are însă și altă importanță. Ea a fost salutată cu însufletește și de aliații nostri Slovaci și Sârbi.

Ori-care ar fi deci rezultatul final al angajării, ceea-ce urmărim în prima linie, s'a ajuns deja: a se inaugura odată în practică ideea luptei comune între Slovaci, Sârbi și Români, a purta de la un capăt la altul țării steagul alianței sfinte în congresul naționalităților, a se porni curentul mare și numeros merit a săpa matca între țermele careia să ne putem bucura și noi de drepturile cetățenești înscrise în lege.

Cât despre efectul ce așteptăm să se producă, earășii suntem siguri că el nu va întârzia, ci pretulindenți între Români însulețirea va lua așa proporții, în cât și din țări slabi va face bărbați viguroși în luptă. Pentru-că dacă Românii dintr'un cerc unde-s rănși ca într'un strășnic cerc unguresc, se întind la luptă pentru partidul național, cu cât mai mult sunt datori să păsească energic și din comitate locuite de Români, și suntem drept să ne așteptăm la hotăriri înveselitoare în cercurile electorale unde Românii armează majorități zdrobitoare.

Cele petrecute la Nădlac să fie însă o învățătură îndeosebi pentru cei-ce nu aveau încă încredere în popor, pentru cei care tocmai din acest motiv continuă a propaga pasivitatea. S'a învederat adică și de astă-dată, că poporul e capabil de însulețire, că nu trebuie de cât să fie cine-l conduce, și resistă tuturor agenților politice și șo-

viniste, căci înțelege clar un lucru: bine pentru noi numai din lupta dată sub steagul național poate rezulta. Bine și cinste. Și tot ce nu se face în numele acestui steag, rău este și fără cale.

A fost destul cu neorientarea, în lături cu trândăvia, piară și umilirea!... Suntem un popor băștinaș al țării, contribuim cu sângele și cu averea noastră la mărirea patriei; nu este între noi unul singur care să nu țină cu credință la statul întemeiat de Sf. Ștefan. Tot așa însă, trebuie să ținem la demnitatea noastră națională, să ne folosim cuminte de drepturile înscrise în lege, să cerem cu stăruință respectarea lor, ca în statul ungar să domnească astfel cea mai desăvârșită dreptate, frăție și pace.

A fost destul cu pasivitatea sub care au lăncezit cele mai prețioase puteri naționale și cercurile electorale române ajunseseră obiect de rușinoasă tergiversare.

Fie odată luptă bărbătească, luptă dreaptă care oțelește și curăță.

Așa înțelegem noi rostul luptei ce se desfășoară în cercul Nădlacului. Așa socotim că trebuie să-și înțeleagă toți Românii.

Privim deci cu mândrie la desfășurarea steagului național în cercul Nădlacului, îndemnăm pe toți Românii să se înroleze sub acest steag. Să-și dea mâna cu toții, să lase d'oparte ori-ce considerațiuni și Dumnezeu va ajuta și el sfintele noastre cause.

Russu Șirianu.

Liberalismul actualu ul guvern se aplică de procurori și poliție. Astfel din Timișoara ni-se scrie că la cererea procurorului poliția d'acolo ear a confiscat «Votul Poporului», organul socialist redactat de dl P. Ponta.

Intr'adevăr, așa e comod: să guvernezi în satele nemulțumite trimițând mișii, ear ziarele care desvêlue rele existente, să le confişii. Decât asta nu mai e liberalism.

Guvernul strimtorat.

A fost destul să se candideze un naționalist în Nădlac, pentru-ca guvernul să peardă certitudinea de mai înainte în virtutea căreia lua ca sigur triumful său în ori ce loc populat de naționalități.

Că-i e teamă, că nu se simte sigur pe situație, probă e că a recurs la ajutorul — d-lui Dr. Sombati. Deputatul susamintit — ales la Iosășel pentru-că era Român, car nu guvernamental — după cum ni se scrie din Nădlac, este și d-sa p'acolo și încearcă marea cu degetul.

Noi nu-i luăm în nume de rău că umblă p'acolo. În fine libertatea electorală trebuie respectată și nimenui dintre noi nu-i poate veni în minte să ia la răspundere pe cineva pentru-că alegeți fiind, caută să capaciteze în interesul unui partid ori altul.

Un lucru ne putem permite însă față de dl Dr. Sombati: să nu forțeze lucrurile! Mai ales că nu se știe dacă azi ori mâine nu va avea și d-sa nevoie de voturi românești ș'atunci o să-l trimitem să i-le facă — guvernul. Ear d-sa știe ce i-au făcut, la alegerile din urmă, omenii din comitat al guvernului și nu este esclus, prin urmare, că tot numai însulețirea Românilor să-l ajute. Punându-se el împotriva Românilor, ne dă drept, ba ne impune ca datorie, să-l tratăm în consecință.

Dacă odată umblă însă prin cerc, facă-și de elementară datorie a spune, la guvern, în toată sinceritatea, ceea-ce a văzut și experiat acolo. Că alegătorii români nu mai vor adică să fie duși ca oile la vot de către slujbașii — ori mai bine: slugile guvernului. Nu, ci Românii s'au deșteptat, ei au dat mâna cu celelalte naționalități și dacă nu vor trânti mâine pe candidații guvernului, apoi îi va trânti poimâne. Desigur!

A trecut vremea când cu o strângere de mână, te miri ce agent al guvernului, lua votul cărturarilor români ear cu un ciocan de rachiu ș'un „paprikás” îi cumpără pe alegători. . . Asta o știe bine Românul domn Dr. Sombati, al cărui alegători au resistat tuturor tentațiunilor milionarului Tagányi și înfricării fișpanului. . .

S'a venit vremea așa, că țeranii sunt deștepti, ei știu de drepturile ce le dă legea precum și de toate datorile ce au pentru țară. Ei — țeranii — cer mai ales luptă pe toate terrenele, ear peste căturarii ce n'ar merge cu ei, trece la ordinea zilei.

S'a isprăvit cu ori-ce tergiversare!

Incheierea sesiunii delegaționale.

Raport special.

Azi, Sâmbătă delegațiunea maghiară a avut ședința sa de încheiere. În esență și formă abia se deosebește de îndătinatete sesiunii delegaționale finale.

Delegațiunea maghiară a ținut două ședințe. La prima ședință a prezidiat Papp Géza, la a cărui propunere s'a decis, ca președintele delegațiunii maghiare să fie rugat, ca împreună cu prim-ministrul să ia dispozițiunea, ca jurnalul și actele delegațiunilor maghiare începând cu anul 1868 până în ziua de azi să fie cu registre.

După asta s'a votat decisele aduse în legătură cu rapoartele eubcomisiunei de patru în afacerea socotelor finale de marină.

După ameză la unu a ținut comisiunea a doua ședință, în care raportorul *Münich Aurel* a prezentat rescriptul delegațiunii austriace, conform căruia decisele celor două delegațiuni au fost atlate în deplin acord, și astfel se pot fără teamă presenta regelui spre sancționare.

După aceea ministrul comun de finanțe br. Burián în numele regelui a mulțumit comisiunei regnicolare pentru regularea favorabilă a propozițiunilor guvernului comun. În urma acesteia președintele declară, că recunoașterea prea înaltă a regelui să ia la cunoștință cu supunere omagială. Președintele mulțumește apoi guvernului comun și în deosebi ministrului comun de războiu pentru expunerea sa interesantă.

Episcopul *Firică* mulțumește președintelui, vice-președintelui, și guvernului comun, implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra muncii lor.

Președintele mulțumește episcopului pentru cuvintele sale calde și remarcă în deosebi, că prin reformele aduse li-s'a ușurat tinerilor maghiarii îmbrățișarea carierei militare.

În urmă membri comisiei au ascultat în picioare cuvintele de încheiere ale președintelui, care a zis, că regele este puternicul apărător al drepturilor constituționale maghiare. Cu cuvintele:

„Dumnezeu să trăiască îndelung pe regele nostru“ — președintele declară ședința de închisă.

DIN SĂTMAR.

Adunarea generală a „Sătmărenei“. — Omagii unui harnic Român. —

Conducătorii poporului românesc s'au convins că sort de reușire numai atunci poate avea lupta Românismului, dacă vom fi cât de mulți luptători inteligenți și ce să vezi, deși s'a crescut pe la școlile mai înalte mulți tineri, numărul inteligenții nu s'au prea sporit, că sistemul actual de guvernare, care dăinuiește de 3 decenii a exchis pe Români de pe toate terenele vieții constituționale și i-au silit pe inteligenții români se emigreze în acea țeară unde li-s'a deschis teren științei și dorului de activitate, deci a trebuit să înființeze institutele de bani unde, ca să mă folosesc de termenii neguțătorești, s'au plasat circa de 500 familii românești, care în sine sunt și au menire și putința să crească luptătorii naționali numeroși.

Aceste scopuri le-a avut înaintea ochilor și fondatorul institutului „Sătmăreana“ din Seini, cărorora s'a mai adaus unul tot de mare importanță și anume aceste fiind părțile extreme ale românismului și au expuse nimicirii prin asimilare în corpul națiunii străine; să fie „Sătmăreana“ un far luminos a românismului, care să-l lumineze pe fiește-care, ca român, să lumineze întru a deosebi pe român de alt neam, că inteligența care are de purtat o luptă cu mult mai grea aici în părțile aceste expuse întâlnindu-se la acest institut să se consfătuiească, să se îmbărbăteze unul pe altul, și luând cunoștința unul de necazul altuia să-i poată, și să fie îndemnat a-l sări întru ajutor la timp.

În cunoștința acestora s'a pus în fruntea acelor cari au dorit să se înființeze „Sătmăreana“ mognificul dl George Pap de Băsești, ș'a pus în serviciul cauzei toate forțele sale, acest mare bărbat și sub alui egidă s'a și înființat „Sătmăreana“ cu un capital de 200.000 coroane.

S'a început activitatea între cele mai bune auspicii, însă conducerea noului institut să nu zice că de rea credință n'am să recriminez, căci nu o să ajung la ceva folos, ei să-i zic numai că de o ușurință ne mai pomenită împrăștiând banii cu mână largă, ca în mare parte mai mult să nu fie de unde să încergă înapoi la institut, a adus institutul, că pe aci era să falimenteze, să licvideze.

Prin ce celorlalte institute românești să dea o lovitură, care mult o simțeau ear românismului expus de pe aceste plaiuri lovitură de moarte.

Și când era mai mare pericolul, când norii negri ce s'a ridicat pe orizontul institutului prevesteau tunete și fulgere ucigătoare pentru aceasta instituțiune, se pune pe lucru marele naționalist George Pap de Băsești, dar acum cu mult mai greu lucru, de cât când s'a înființat acest institut la lucru colosal al renașterii acestui institut. Își calcă pe inimă, își supoartă sentimentele personale, taie în carne vie și cu ajutorul celor de bine departă de la institut pe toți aceia, cari n'a meritat încrederea, și cari nefiind apți erau să ruineze acest institut. A fost titanică aceasta luptă! La postul de director s'a ales Georgiu Achim, caracter fără prihană și financier eminent. S'a făcut treburi radicale, ce a fost putred s'a departat din corpul institutului. Capitale neincasabile, spese și interese s'au descris în sumă aproape de 140.000 coroane. Ce s'a putut ajunge, că nu s'a dat dividendă, de taniemă în 5 ani nici vorbă. La indemnul și încurajarea d-lui George Pap de

Băsești puterile nouă alese la conducerea institutului a lucrat cu zel fără să fie recompensate cu alta, de cât cu recunoștința conștiințelor că lucru bun a săvârșit.

Și azi putem zice, că avem o „Sătmăreană“ renăscută, care a expiat și eșit din greșelele trecutului, dispune de o clientela bună și de un stoc de valori de prima ordine, egale cu a institutelor celor mai consolidate din patrie — e pe cale să poată face destul așteptărilor, ce s'au legat de ea la înființarea ei.

Pentru faptele dezvoltate pe terenul național are să se achite națiunea față de providențialul bărbat George Pap de Băsești, dar pentru activitatea desinteresată și rodnică dezvoltată de acest eminent bărbat pentru înființarea și mai intențit pentru renașterea „Sătmărenei“ a aflat de bine direcția, că în semn de mică recunoștință să-i picteze portretul în mărime naturală pentru sala institutului.

Desvălirea sərbătorească acestei icoane s'a săvârșit cu ocazia adunării generale din 19 Februarie în prezența alor 40—50 acționari în mare parte inteligenți.

Din incidentul desvălirii oratorului a fost protopopul din Sanislău, *Gavriil Lazăr de Purcareș* a cărui vorbire o las să urmeze:

*Prea Ilustre Domnule Președinte!
Onorată Adunare!!*

De facem revistă peste cei 12 ani ai intrării noastre economice la acest institut numit „Sătmăreana“, nu putem tăinui grelele zile, peste cari am trecut. Când starea institutului nostru zi de zi devenisă mai discreționară, când institutul nostru din temelii se clătina: ne părăsiau unii dintre cei mai chiamați bărbați, de a-l mântui. Deosebit adânc simțim retragerea faptică a lor doi din aceștia: unul meșter în tehnica gospodăriei pecuniare, disgustat de duplicitatea, de purtarea ecuivocă a unor oameni, dela acest institut, ne-a părăsit; ear altul, prin un dămitor curaj civic ajuns la o glorie, a cărei prestigiu începe departe peste barierele areopagului alor trei milioane pe români din Austro-Ungaria, a cărui nume singur capital este. Chiar acum în pragul regresării institutului nostru se desparte de noi. Despărțirea acestora (Rămâne și mai departe George Pap de Băsești) cum zisei, adânc o simțim, dacă nu pururea, multă vreme vom simți golul, ce după sine a lăsat; pe ceilalți prietenii și tovarași ai noștri, a căror ambițiune personală pe cum se vede, n'a încăput în cadrele modeste ale institutului nostru, cu puțină excepțiune, suntem nevoiți a-i recomanda liberei discreționii a pururea laudatului apostol și evangelist Ioan, care în epistoala sa catolică ne mângăie cu cuvintele: „Dintre noi s'au dus, căci nu s'au ținut de noi; că dacă se țineau de noi, ar fi numai cu noi!“

Prea Ilustre Domnule Președinte! Ai stat în fruntea institutului nostru în 12 ani, neclătît, ca stâncă dela Tarpei, pe motivul: „Provedinței divine“, la care în restriște și necazuri adeseori ai apelat, hei! au ajutorul acestui lor de ultima instanță, combinat cu destoinicia biuroului administrativ central actual ne-al scos institutul din prepastie. Să aplandăm prevedința divină! cu cântecul alor Sidrah, Misah și Abdenago, cu cântecul acestor trei coconi, pe cari prevedința divină teaferi îi scăpătuiră din cuptorul cu foc al lui Nabucodonozor din Vavilon! Pe Domnul să-l binecuvântăm, pe Domnul să-l laudăm și să-l prea înălțăm întru toți vecii.

Prea ilustre Domnule Președintele! Flegon, un libertin și secretar al împăratului Adrian, zice că în anul acela 202 al Olimpiadei într'o zi, ce după combinațiunea scriitorilor bisericesti a căzut chiar pe Vinerea mare, ziua săvârșirii lui Christos pe cruce, ziua la ameză, s'a întunecat soarele într'o măsură, că se vedeau stelele pe cer, cătră aceasta urmând o un ștrasic eclipsă solară ce ce a urmat? Următa ziua învierii lui Christos ziua luminată a Paștilor, ziua, care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa!

Onorată Adunare!

Cu cât ni-au fost mai grele zilele din trecut, cu atât mai mare ni-e azi bucuria, căreia i dăm completa espresiune cu desvălirea chipului scumpului nostru președinte George Pap de Băsești.

Să cadă vëlul de pe aceasta măreață icoană, ca de azi înainte să ne stea pururea ca o carte deschisă a poveștelor bărbatului integru, ce

fruntea senină în aureolă pururea vor să cuvintele clasice: „vir integer vitae scelesque purus“, ear cu brațul său pururea va prim purces din inimile noastre, ce va brava ca lii în cuvintele: „Semper honos, nomenque laudesque manebunt.“

Prea Ilustre Domnule Președinte să și mulți ani!!

Emoționat cu ochi scâldați în lacrimi puns ilustrul bărbat *George Pop de Băsești* pe el îl suprindă dragostea ce s-o manifestă față de el, căci el fără să conteze la noștința și-o împlinească. Face reprivire trecutului institutului, mulțamește actualilor ducători ai institutului de spriginul, ce-i țesu întru săvârșirea renașterii institutului, îl conștientizează că greșelele trecutului să fie ca un moment aibă la inimă acest institut cu menire așa: nească și se lucreze și mai departe pentru înflorire cu toții.

Adunarea generală a decurs în ordin unanimitate s'a votat așa zicând jumătate din titul curat 15.000 coroane pentru fonduri. Ape ameză a fost banchet. S'a ținut un număr de mos de toaste toate pătrunse de cel mai înalt sentiment național românesc aici pe plaiul de al românismului, Că oamenii noștri așa că, așa simțesc în mare parte încă e meritul *George Pop de Băsești*.

O rază divină e acest fenomenal care ni-a dat nouă de providința divină a lumineze calea pe care înaintând vom a idealul românesc; ne încălzește inimile să curaj să luptăm cu tărie pentru de a repomde vingerea cauzei; ne încălzește inimile ca a h a-cultare versului dulce a scumpei noastre țuni că pentru viitorul strălucit, ce ni-l providința divină să ne jertfim ayutul ba și viața. Secoli abia nasc câte un om așa și ni-l ține providința divină să ne stringă umi durile, să ne încurageze, să ne îmbărbăteze conducă la luptă și isbândă și ca să văcu ochii săi zorile libertății poporului mult înecat românesc.

D. C.

Din cercul Nădlacului.

Un prieten sosit azi din cercul *Nădlacului* ne comunică știrea că însulețirea mare în toate comunele românești din *Nădlacului*. Teranii nici nu vor să de alt candidat decât cel naționalist ro-măcar că năpădit-au p'acolo câți kossuvia și guvernamentali toți.

Dr. I. Suciu, candidatul naționalist, a sosit Marți dimineața în *Nădlac* însoțit de numeroși fruntași, se va publica legătură cu toți Români de bine.

Însulețirea a cuprins și pe Slovanți grad așa de mare, că fruntași țărani skip *din Nădlac* au plecat erii ei pe satele, vaca pentru a agita în favorul candidației naționalist.

Mâne Mercuri *Dr. Suciu* își va țineul birea program în fruntașa comună *Cenari Maghiar*, unde — după-cum ni se ascăp — va fi primit în triumf.

Dumnezeu să ajute!

Arestare senzațională.

Din Făgăraș vine știrea senzațională protopop *Iuliu Dan* a fost arestat ziua în mare, pe stradă.

În zărele maghiare se publică o mulțime amănunte privitoare la probele de vinovăție-mitului preot. E vorba de falsificări de de falsuri și escrocherii, cele mai multe să pe socoteala unor bănci d'acolo și a nume comune bisericesti.

Simțim un adânc regret înregistrând arestare și parcă nu ne vine a crede că un topop român a căzut la așa păcate urite.

Așteptăm deci să se pronunțe justiția.

Balul românesc din Cluj.

Un bal românesc la Cluj!

Când s'a făcut propunerea aceasta cel mai mulți din tinerime au fost în contra ei.

— Nu va veni nimeni, căci toată lumea va speria de titlul acesta de „bal“, așa ziceau toți.

Și afară de aceasta, poate mulți dintre studenții noștri se vor fi gândit și la propriile nevoi... În sfârșit, cum, cum nu balul totuși a hotărât

Toți proceau câte și mai câte, ba că va rezulta un deficit, ba că lumea nu va veni etc.

Nu iera mai bine să se fi dat numirea de „petrecere“ sau „serată dansantă“? întrebau ei

Dar zeloșilor aranjatori nu le păsa de obitorii, între cari recunosc puțin că se preamăra și modesta mea persoană. Odată cu

entul rostit, ei simțeau că trebuie tradus în

pte. Ei amuțiră dar îndoielile și temerile ce vor fi ivit și în pieptul lor și luându-și inima dinți se așternură pe treabă.

Cât de politicoși sunt concetățenii noștri aguri din Cluj! Ne dau voie să aranjăm un

al românesc aici și în iubirea ce o au pentru noi, ne dictează în care sală să ținem balul.

Ear noi trebuie să fim veseli și recunoșcăm că putem petrece — știți unde? în sala

nde sunt acuma cincizeci și mai bine de ani a hotărât uniunea Ardealului cu Ungaria!

Dar să trecem peste această dureroasă onie.

Iată ziua de 18 Februarie. Sala splendid uminată și decorată aștepta pe oaspeți. In aier

bra nerăbdarea și încordata așteptare. Dar e

ns să vă spun că succesul material și încei

l a fost surprinzător sau (ca să respectăm

ia raporturilor românești) a întrecut toate

drile.

„Hora Sinaii“ făcu începutul programului. Dacă

ăcat că nu se cunoaște pe aici adevărata Sinaii!

Dansul aninat și — lucru neplăcut dar

șnuit — așteptați câte zece minute pentru a

eni la rînd la tura promisă.

La vals abia am văzut vre-o două două

erechi dansând boston. Bostonul cel elegant

ia vre-o două perechi îl știau.

Intre oaspeți, miliția era binișor repre-

ntată.

Culmea dansului, pentru mine ca modest

ivitor a fost „Ardeleana“.

O domnișoară în trandafiriu dansa cu un

ntuitur măiestru frumosul dans românesc în

ip neîntrecut. N'am văzut încă dansându-se

a joc național cu atâta grație și vervă, cu un

ricit amestec de pasiune și eleganță.

Romana și cadrilurile (pardon, în progra-

ul de-aici „cvadrile“ au fost ca niște manife-

ări impozante și mulțimea părechilor abia

căpea. „Cât pentru „Romana“ — sîrmanul

drept. Dînsul în calitatea sa de președinte al comitetului mulțami publicului în câte-va cuvinte bine chibzuite pentru încurajarea neașteptată de care avurăm parte.

Mat la o parte căți-va domni, părăsindu-l ori-ce nădejde de a fi serviți căci chelnări nu mai dovedeau — ne așternurăm pe discuții pe tema națională.

Era pela orele 3 când ne pomenirăm din interminabilele divergențe de păreri și vizerăm că lumea de mult să aruncase ear în valurile dansului. Și scuturînd povara ideilor luarăm ear aripi de scînteietoare voce bună.

Cadrilul al doilea a fost condus cu multă dibăcie și originalitate, încât buna voce nu scăzu cu toate orele înaintate.

Dar iată și Romana a doua, începutul sfîrșitului! Să strînsură și pentru atacul din urmă șirurile pe alătura rărîte ale combatanților. Ear la punctul din urmă „sîrba“ căți-va tineri cari abia atunci să pomeniră că s'a sfîrșit își cneltuira ultimul rest de energie, frămîntînd parchetul salii.

Plecarăm acasă pe stradele întunecoase, cu capul plin de impresii caleidoscopice, în vreme ce în urechi să învălmășeau sunetele atator melodii sunînd ca un zumzet nedeslușit de departe...

Lista pe căf se poate complecta a d-nelor și d-șoarelor- (Pentru eventuale greșeli sau sminteri cer scuze).

Doamnele: Anca, Corolan, Curțiu, Dan, Drăgan, Gall, Ilea, Metea, Moldovan (Turda), Moldovan, Morar, Motta, Nestor, Peratoner, I. Pop, Pop, Popescu, Popovici, Pordea, Ranta, Uilăcan.

Domnișoarele: Bohățel, Eug. Borozan, Chereșeș, Cioplea, Curțiu, Drăgan (Nădășel) Otilia Filipan, Virginia Gall, Alexandrina, Elenuța Iozefina Hossu Nina Ilasievici, Victoria Lupan, Aurelia Metea (singurul costum național) Eug. Mesaroș (Turda), Melania Moldovan, Motta, Emilia și Elisaaeta Peratoner, Miți și Viorica Pop, Livia Pop, (Blaj) Elvira și Silvia Popescu, Alexandrina Popescu, Tilea Todea, Valeria Uilăcan (Blaj).

Privitor.

Telegrame.

Port-Arthur, 29 Februarie. După știrile ce are comănduirea militară d'aici, pe mâne se așteaptă ca flota japoneză să bombardeze earăși orașul.

Intr'un ordin de zi comandantul cetății arată că fiind Rușii aici înconjuțați din toate părțile, nu le rămâne decât să apere până la ultima picătură cetatea.

Petersburg, 1 Martie. Ministrul de răboiu a dat concesiile ca fiica lui Maximov, colonel, să între ca voluntară în I ul regiment de infanterie.

Menton, 1 Martie. Bătrânul Krüger, fostul preșident al Burilor, s'a bolnăvit greu. Doctorii nu mai au speranțe să-l scape.

Londra, 1 Martie. După știrile oficiale primite la ambasada japoneză, de Jol Vladivostocul este blocat de flota rusă. Populația fuge cu grămada din oraș. Pe fiecare zi se așteaptă ca flota japoneză să înceapă bombarderea orașului.

DIN ROMÂNIA.

„Pânea zilnică“. „Observatorul scrie:

M. S. Regina a dat mai zilele trecute un nou exemplu de generozitate, exemplu de dragostea adâncă ce o poartă tuturor claselor so-

cială ale poporului român, și în deosebi celor săraci și suferinzi

M. S. Regina a înființat pe lângă institutul „Elisabeta Doamnă“ o secțiune care se numește Pânea Zilnică și unde se va da zilnic hrană săracilor din București. Pânea zilnică!

Căți flămânzi nu rățesc zilnic în București în căutarea unei bucăți de pâne!

Se zicea odinioară că nimeni nu moare de foame în țara românească dar astăzi la fiecare pas te isbești de un cerșitor cari îți solicită milă pe motivul că moare de foame, și mai nu e lună în care să nu citim în informațiile ziarelor că necunoscutul X sau Y și-a pus capăt zilelor din cauza miseriei.

Inițiativa privată, care odinioară era atât de generoasă în țara noastră încât, pe când Statul nu făcea nimic și nu putea face nimic în asemenea materie, a clădit atâtea spitale în care își găsesc adăpost toți suferinzi, această inițiativă a încetat de a mai face ceva pentru cei săraci, și cei învinși în viață.

M. S. Regina, din înălțimea auritului tron pe care nestematele regale se învecinesc cu rozele și laurii poeziei, a dat în totdeauna semnalul tuturor actelor nobile și generoase, tuturor inițiativelor umanitare.

Grăție inițiativei sale miile de săraci ai Capitalei, cari rățesc flămânzi ca câinii pe străzi respinși de pretutindenți, căci mila e un sentiment care începe să se stingă în sufletele noastre, acești nenorociți își vor avea codrul de pâne.

Și pe când acești nefericiți își vor face semnul crucii, înaintea mesei, în rugămintele lor vor amesteca cu adâncă recunoștință și umilă dragoste, augustul nume al Acelui care a înființat această instituție.

Aristocrația noastră care se silește să imiteze pe Augusta noastră Suverană în toate amănuntele de toaletă, în care gustul artistic al Reginei-Poetă pune atâtea farmec, ar face mult mai bine dacă ar imita actele Sale nobile și generoase, dacă și-ar asimila sentimentele Sale caritabile.

În acest caz această aristocrație ar fi foloșitoare țării și și-ar atrage dragostea și recunoștința poporului român.

DI Dimitrie Sturdza primul-ministru. a citit Sămbătă Mesagiul Regal pentru prelungirea sesiunii Corpurilor Legiuitoare până la 15/28 Martie.

Tulburările din Talpoș.

Senatul de acuză a tribunalului regesc din Arad mâne va judeca în afacerea cunoscută a tulburării din Talpoș, întemplată la 9 Ianuarie.

Procuratura a ridicat acuză contra următorilor 14: Ioan Mate, Mihai Lazar, Paul Lazar, Petru Bălaș, Petru Vigicanu, Petru Rob, Iosif Moti, Ioan Frencl, George Vidu, Lazar Pascu, Vasilie Oltean, Mihai Silagi, Mihai Gheju, Teodor Moți, locuitori în Talpoș, și anume pentru delictul de violență contra autorităților publice.

Conform actului de acuză susamintitului condus de Pavel Lazar, s'au dus în 9 Ian. a. c. la casa comunală și au cerut notarului Ioan Sălăgian să facă o petițiune către ministrul de culte pentru a lua în primire statul școala din Talpoș edificată cu cheltuielile comunei (13.000 cor.).

Notarul s'a apêrat că n'are acum timp, dar va face mâne, la ce impetuos îl i-au luat peana din mână și împreună cu scriitorul l'au scos din cancelarie.

Pentru această faptă vor avea acum să-și dee seamă înaintea județului.

Războiul ruso-japonez.

Retragerea lui Alexejff la Karbin. In urma primului atac al Japonezilor la Port-Arthur, atac ale cărui efecte s'au văzut, baza operațiilor militare a trebuit să se schimbe.

In vederea aceasta, amiralul Alexejff a strămutat câmpul de războiu și a hotărât ca concentrarea trupelor rusești să se facă la Karbin; s'a zis că prin această mișcare retrogradată Rușii au bătut în retragere. Judecat aceasta pare a fi pripită și nefundată.

Rațiunea e simplă:

Rușii n'au fost suficient pregătiți pentru războiu dintru început.

Inferioritatea lor pe mare era vădită: in urma avariilor suferite in fața Port-Arthurului a devenit și mai evidentă.

O luptă navală serioasă și definitivă, prin urmare, era imposibilă și nefolositoare.

Lupta adevărată, care va lămurii situațiunea militară a imperiului rusec și va descurca procesul, va fi dată pe uscat.

Aci Rușii, de prisos s'o mai repetăm, vor avea un succes zdrobitor.

Forțele lor strivitoare, rezistența lor, sunt o garanție.

Admițând o victorie parțială a Japonezilor, totuși putem trage conclusia că războiul nu se va isprăvi.

Intenția Rușilor credem, este de a atrage pe pe Japonezi cât mai departe de baza operațiilor de mare, de a-i atrage cât mai mult spre Nord, pentru-că dacă îi vor bate, să tac și retragerea spre a-i nimici cu desăvârșire.

Tactica aceasta militară e arhi-veche la Ruși.

Incepând cu faimoasa expedițiune a semi-eroului și a semi-nebunului Carol XII al Suediei, după-cum îl botează Voltaire, in contra lui Petru cel Mare, expedițiune al cărui mormânt a fost Pultawa, și terminând cu marea campanie a geniaului Napoleon, care a făcut ireparabila greșală de a trece râul Berezina și de a se infunda tot mai mult in pustietățile Rusiei, ca să ajungă la Moscva, unde a înmormântat gloria invincibilității sale de semi-zeu militar, Rușii s'au servit de aceeași manoperă: retragerea in fata unui inamic spre a-l prinde mai bine in lanțul de oțel al tacticei.

In consecință: rămânerea lui Alexejff la Port-Arthur era inutilă intru cât ni-se pare, scopul fiind ca lupta decisivă să fie pe uscat, nu pe mare.

Retragerea la Karbin așadară e o tactică profund milităreasca, dacă nu ne înșelăm.

Karbin este punctul de întâlnire a celor două linii ferate ale Mandșuriei, deci procură toate avantajile făcându-și din Karbin baza operațiilor sale militare, Alexejff a avut o inspirațiune napoleoniană pare-ni-se, de o însemnătate strategică profund inteligentă, căci stabilindu-se acolo, câștigă timpul necesar până la sosirea trupelor așteptate ca renfort și mai câștigă spațiul, adică, in caz de o înfrângere, sunt mai aproape de linia frontierii lor, ear' dacă rămân invingători, nimicesc pe Japonezi cum am zis, tăindu-le retragerea.

Dacă însă ar fi rămas la Port-Arthur, forțele rusești puteau fi blocate, la Karbin însă sunt stăpâni pe linia de comunicație. Și până la concentrarea Japonezilor pentru o luptă decisivă, Rusia va avea timpul să aducă o armată covârșitor superioară pentru a zdrobi pe Japonezi.

Acum este întrebarea dacă părăsirea Port-Arthurului nu presintă vre-un pericol și dacă va putea rezista.

In această privință, Port-Arthur e bine întărit de natură, căci muntele de aur îl apără la est, ear un îndoit rând de ziduri îl proteguese pe uscat. Forturile sunt admirabile, întărite cu baterii cum se cade, numără 105 tunuri. Garnizoana are peste 15.000 de oameni ear proviziunile ajung pentru doi ani.

Incrucișătorul „Varjag“.

Rezultatul luptei de la Chemulpo a fost pentru Ruși foarte dureros, căci au pierdut pe cel mai frumos, pe cel mai superb vas al flotei lor.

Pe lângă frumusețea și soliditatea lui, care atrăgea atențiunea tuturor și făcea mândria marinărilor, „Varjag“ era vasul cel mai repede al flotei ruse.

Un moment a fost al lumii întregi chiar, căci incrucișătorul englez „Supfol“ a fost singurul care l'a întrecut.

„Varjag“ făcea în două ore 24 de noduri și ceva, Cazanele erau sistem francez Nielsen.

Când acum trei ani a plecat de la Copenhaga pentru Extremul-Orient dinadins, știindu-ee mobilitatea lui remarcabilă, mobilitate care ar fi putut face mare rău vaselor japoneze, dacă o tristă fatalitate nu l'ar fi pierdut de la început. In scopul unui rol așa de înalt și de delicat i s'a dat și canoniera Korejetz, care a tras primul tun in potriua vaselor japoneze in ziua de 9 Februarie (st. n.)

Evenimentele s'au petrecut cum urmează:

După atacarea Port-Arthurului i a venit rândul portului Chemulpo, in fața căruia s'a prezentat escadra japoneză de cuirasate, incrucișătoare și torpiloare, somînd vaele rusești să iasă la larg.

Chemulpo, însă este un port coreean; in consecință, Rușii puteau foarte bine să primească provocarea și să rămâie in port. Japonezii, probabil, nu ar fi îndrăznit să bombardeze un port in care se adăposteau atâtea vase străine, ear' atunci ar fi însemnat să provoace teribile complicațiuni și represalii, transgresând dreptul internațional.

Capitanul Rudruf, însă a primit provocarea și a înaintat cu eroism împotriva unor forțe cu mult superioare, ceea ce a contribuit la nimicirea frumosului vas.

Lupta s'a dat la 6 kilometri distanță de la Chemulpo in fața insulei Falmi. „Varjag“, inconjurat, ciuruit de obuze, incendiat, a trebuit să se întoarcă in port, iar comandantul l'a explodat ca să nu cadă in mâinile inamicilor.

Acesta a fost sfârșitul trist al celui mai superb vas rusec, care era o ingeniozitate ca construcție marină, o adevărată podoabă a marinei rusești. Frumoasă menire avea dar tragic sfârșit a avut superbul „Varjag“.

De ale meseriașilor nostri.

Meseriașii Români, ca secție a Asociațiunei naționale aradane și-a ținut Duminecă in 28 Febr. n. adunarea generală sub conducerea d-lui președinte interinal Iosif Moldovan.

După ce dl președinte a ținut cuvântul de deschidere in care îndeamnă pe tinerii meseriași la o luptă mai sănătoasă ca până acum, la muncă mai serioasă, punându-le la inimă cauza pentru care este dînsul chemat in mijlocul nostru etc. etc, declară adunarea generală de deschisă și roagă pe toți membrii să fie cu atențiune la toate propunerile ce se vor face.

Trecându-se la ordinea zilei cere cuvântul dl S. Demian, tipograf, care in puține cuvinte dar simțitoare atrage atențiunea tovarășilor săi, zicându-le că nu numai acum să fim însuflețiți când am auzit aceste frumoase cuvinte ale dlui președinte, ci chiar din contră, luând pildă dela alte națiuni străine ear' sunt mai înaintate in ale industriei și culturii.

Asigură apoi pe dl președinte că da, împreună cu dînsul și tinerimea va apuca calea cea adevărată și nu se va lăsa cu nimic îndărăt, ci zi de zi vom arăta că mândri suntem și noi de chemarea pe care datorim suntem in primul rând noi meseriașii să o avem la inimă.

După-ce se primesc mai multe propunerii ce se face din partea presiului, între car' cele mai demne sunt escursiunea care e vorba ca să se facă in decursul anului de către corporațiune, in capitală sau in alte orașe din patrie și împărțirea mai multor piese teatrale in grupuri de secții așa ca in decursul postului să fie pregătiți cu mai multe piese teatrale pe car' la timpul lor să le predea înaintea publicului românesc din loc. Președintele mulțumește membrilor, ear' sunt vre-o 50 la număr pentru paciența car' au avut-o, rugându-l încodată să nu fie nic' unul descurăgiat, căci numai așa putem ajunge ținta, declară adunarea de închisă.

S. D.

— „Unirea“ scrie: Duminecă in 14 Febr. și-a ținut „Societatea meseriașilor din Blaj“ I-a adunare generală ordinară, sub presiul prof. Gavril Precup, zelosul președinte. A fost cercetată de un frumos număr de măfestri sodali români și unii membri din inteligență. Din raportul comitetului ținem să remarcăm următoarele date: Societatea și-a început activitatea la 12 April 1903. Cu 31 Decembrie 1903 a

avut 5 membrii fundatori, 6 pe viață nari și 10 ajutători. Membrii fundatori Escelența Sa Dr. Victor Mihály, Ius Sale Dr. Vasile Hossu, episcopul Lugoj Ioan M. Moldovan, preposit capitular. D Bunea, canonic, Dr. Isidor Marcu, canonic Iuliu Maniu, avocat archidiececan; in pe viață; Stefan Pop, canonic, Gavril profesor, Eugen Bian, notar in Faget; Vlassa capelan castrens in Agria, Ștefan măiestru timplar in Blaj și Vasile Ștefan măiestru cojocar. — Cu ocaziunea adunărilor a intrat ca membru fundator: le Negruț, profesor, ca membru pe viață Domșa, redac. or. — Societatea are și o tecă cu peste 100 volume cărți, local cu sala de lectură. Averea societății cu cenzurie face in numărar 542 cor. 68 mobilar 518 cor. 64 fil. la olaltă 1061 cor. Eată un început bun; datele ce le presie portul comitetului ne face să credem, a cietatea meseriașilor prin o conducere înțea va aduce bune roade și va ridica și înțea noastră mijlocie. Ar fi de dorit ca și înțea noastră să-I defe tot spriginul său morală terial.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 1 Martie 1903

— **Țarul Nicolae in Csöngöle** (com. grad). Țaranul Kiss János și vedea de trăsăle prin pridvor, când nici nu s'a gândit la grozavă onoare, eată că intră la dînsul un i care aproape șoptind îi spune, că el este S Nicolae, a cărui armată fiind bătută de Japonezi a fost silit să fugă din țeară. Roagă pe țaran să împrumute murgul, și el drept recunoscînd face maregraf rusec. Credulul om i-a și șis murgul său, pe care încălecând „Țarul“, s'ap mai departe, probabil să caute undeva ajuto tra îndrăzneților Japonezi. Kiss János va fiștând tot mereu titlul și rangul de marchisă, și mai mult pe murgu.

— **Apărarea Ardealului.** In ședința 28 Februarie a delegațiunei ungare Ugron a discutat altele, că ordinea de războiu a armatei ungare e alcătuită așa, ca țeara să fie apărată numai la cas de un atac rusec între Carpați și Przemisli, ear in cas de victorie armata năchiel n'ar putea înainta mai departe. Cerintărirea Galitiiei in partea răsăriteană și in carea Ardealului. Rusia își are astfel o armata, încât in timp de șeaze zile un armată rusec poate să ocupe Bucovina și dealul, in care cas monarchia ar fi silită să cueză Bucovina și să lase neapărat Ardealul.

In numele ministrului de războiu, Jekel a răspuns, că cestiunea fiind de-o extra-ordinară însemnătate, nu este permis a se discuta in delegațiunei asupra ei, conducerea de războiu va face tot ce poate să facă pentru apărarea dealului.

— **Reichsrathul** — precum ni-se comentează din Viena, se redeschide in 8 Martie n. In zilele se pregătesc din greu pentru a-și face înțeați una aiteia. — Ne putem aștepta ear' scene amuzante.

— **Alegerea de notar in Chișineu.** Din Chișineu ni-se raportează, că in 28 Februarie a fost alegerea de notar, in fața căreia întreaga populațiune a privit eu nespusa agitațiune. Alegerea, condusă — cum se asigură — imparțială dreptate de protopretorul Csukay Gyula, a dădintre 8 candidați românul Ioan Petruți, notarul Șepreuş. Acest rezultat a fost primit cu îndestulare din partea tuturor.

— **Studentii japonezi in Seghedin.** In Seghedin mână trecută Seghedinal a avut interesantă scene: niște studenți japonezi bursieri alături de nului japonez la școala economică din Seghedin unde și-au însușit limba germană. Inșă apoi i-a trimis la Mezöhegyes, pentru a-și dea școala de model de aici. După-ce au înțea locurile mai însemnate ale orașului, ear' trei studenți d. a. au părăsit orașul.

— **Cronica din Belgrad.** Se afirmă că regele Petru astfel va regula afacerea „fideicomisului“, că-l dimitte din armată și le va da posturi rentabile. O telegramă oficioasă sosită

ra dementază această „versiune răutăcioasă, care are de scop a provoca cu ori-ce preț neîncredere“ între rege și „fidelii“ săi oameni. Oficerii în așa dară și mai departe în armată, căci de nici nu cutează să le facă ceva, nu cumva se arate nerecunoșcător față de ei pentru meritele ce-i-au adus, făcându-l rege.

— **Alegeri suplitoare** de deputați la sinodul eparhial a Caransebeșului. Venerabilul Consistoriu al Caransebeș a dispus alegeri suplitorii în cercurile Ghilad și Jam a unui deputat mirean. Sesiunile parohiale se vor ține în 29 Februarie iară scrutinarea voturilor se va face în 7 zile st. vechi. Comisarii consistoriali sunt deosebiți pentru cercul Ghilad, pentru cercul Jam Ioan Nedelcu, avocat în Oravița-montană.

— **Dunărea.** Oficiul pentru măsurarea și recunoșterea apelor raportează că exandarea riuului, în partea de sus a Dunărei este în creștere. De asemenea și Dunărea crește mereu. Într-o înălțime de 365 con.

— **„Cavalerul“ pălmuit.** La un bal din capitală juristul X. a făcut cunoștința unui oficiant deosebit, care se afla la bal împreună cu familia. Juristul deveni din primul moment foarte interesat atrăgând discuțiunea pe observate asupra sale, așa se vede de predilecțiune: femeile și altele își da mare aer, că nu este nici o femeie între cele prezente, pe care el să n-o poată uita. „Vezi colo — zisă către oficiant, pe care îl gustă discursul început de confidențialul său „etîn“ — dama aceea? Am sărutat-o deja, și m-am înmănat dat rendez-vous.“ Oficiantul îngălbeni ca ceara la auzul acestor vorbe, căci dama era sora sa; cu pași împedecați merse la oficiant și întrebă dacă este adevărat ceea ce a auzit. Sora sa a respins cu indignare această calomnie ordinară, în urma căreia constatări fratele și sora au sosit martori și apropiindu-se de pe lângă oficiant, „cuceritor“, îi aplică în prezența tuturor și palme zdravene, în cât probabil i-se va fi răpofita pentru tot-deauna de a compromite datonabile. De sine înțeles, că don Juanul ca să nu fie calificat acest „delict“ ca lesa honoris, oficiantul mână-zi secundanții să „ceară lămuriri“. Oficiantul însă a refuzat declarând, că unul așa de vând, care calomniază dame nevinovate și cinstite nu poate da satisfacțiune, deoarece prin procedură sa de a calomnia o damă, însuși s'a discutat. Ast-fel „cavalerul“ în plângerea sa pentru răstăruirea onoarei, a avizat Tribunalul, care a adus în discuțiune, conform căreia oficiantul este pedepsit cu închisoare, pentru vătămare de onoare, luând judeca împregiurare atenuantă faptul, că acuzația a apărut onoarei unei damei, care îi era din familie sora, în contra atacului disqualificării unui svinturat.

— **† Michail Gian** Capitulul bisericii catolice gr.-cat. din Lugos cu adâncă întristare și cuosecut, cumcă reverendissimul Domn **Michail Gian**, cartophilace sau cancelar și canonic al bisericii catedrale din Lugos, decan al catedralei, examinator prosinodal, Asesor al Sinodului consistorial, etc.

După un morb greu, provăzut cu s. sacrat, a repausat în Domnul la Bogșa, — locul natal — în 26 Februarie 1904 la 9 ore seara, la vârsta de 70-lea etății și al 5-lea al canoniciei.

Osămintele-i se vor înmormenta în Bogșanțană în 28 l. c. la 2 ore p. m. iară, sf. liturgie pentru sufletul adormitului se va ține în biserica catedrală Sâmbătă în 5 Martie a. c.

Fie-i țărina ușoară și memoria eternă!

— **Omor în teatru.** În teatru „Princess“ din Kienbo (Kentuczky) s'a întâmplat, că negrul **White** sub durată reprezentațiunii a pușcat poliștului **Burns**, din cauză că acesta voia să-l ia pentru vagabondagi. Detunătura de revoluție a provocat mare panică în teatru. Ueișgul, care are un trecut compromis, a scăpat după ce a fost culcat pe căți-va la pământ. Atari întâmplări de altcum nu-s rarități pe strade, în teatru în birturi în Kencky.

— **Victimă superficialității medicale.** Doctorul Hartmann, proprietarul unui sanatoriu din Lugos, a fost condamnat la trei luni temniță pentru că din nebăgare de seamă. Înca în anul trecut s'a întâmplat, că o femeie cu numele Antenieth a consultat pe doctorul Hartmann care i-a recomandat să iee o scaldă de vapor. Temperatura a fost de 45° C. Medicul ar fi sfătuit pe bolnava, că

după 1/4 de oră să părăsească scaldă de vapor, și să iee un duș rece și apoi să meargă acasă. Cu asta medicul s'a îndepărtat. După o oră întorcându-se, spre mai marea sa mirare află pe femeia moartă în camera cu vapor. La secțiune s'a constatat, că moartea a fost cauzată de paralizie de cord și plămâni. Pe corpul femeii însă s'au observat și arsuri. Cercetarea a dovedit, că temperatura a fost de 70 C. din cauză, că medicul a uitat să stângă focul în camera cu vapor. Hartmann de altcum a mai fost odată pedepsit pentru omor din nebăgare de seamă.

— **„Romanul căsătoriei“** de Leo Tolstoi, tradus în românește de d-na **Luceștiu Russu Șirianu**, care a îmbogățit literatura română și cu alte multe traduceri de valoare, din diferiți autori mari, se poate procura la administrația „Tribunei“. Un volum costă 1 coroană, plus 16 fil. porto.

— **În semnul crucii.** S'a mai întâmplat că romane celebre au fost dramatizate cu scopul d'a face ca acțiunea să se desvolte mai imponent, și caracterele singuraticelor persoane să devină mai actuale, ca pasiunile, sentimentele acestora să lucreze cu mai multă forță, să se manifesteze mai vehement de cum aceasta este posibil în cadrul unei poezii epice, și mai ales roman. Așa a fost dramatizat romanul vestit **Tribby**, acum de curând a fost prelucrat dramatic și obiectul celebrului roman: **Quo vadis** al scriitorului polon, **Sienkiewicz**, sub titlul de: **În semnul crucii**. Această piesă va fi săptămâna asta, Vineri și în teatrul local reprezentată, pentru care se fac mari pregătiri de scenă. — Vom reveni.

— **Necrolog.** Dănilă Sânjoan și soția sa nasc. Maria Dan, ca părinți, Corneliu și Fabiu Sânjoan ca frați în numele lor și a tuturor consăngenilor fac cunoscut cu inima frântă de durere, că iubita lor fiică și soră **Marișca Sânjoan** și-a dat blândul suflet în mâinile Creatorului în 27 Faur 1904 la 1/2 8 ore a. m. în anul 14 al etății.

Rămășițele pământești ale neuitatei defuncte se vor astruca în 28 Faur d. a. la 2 ore în cimiterul comun din Gherla, unde a reposat. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată. **Gherla**, la 27 Faur 1904.

— **Vivisecțiunea la oameni.** Adevărată viață de martiri duc, sermanii epuri de casă, câni, șoareci, și alte animale care formează obiectul experimentațiilor medicale, ca ear oamenii să aibă folos. Un medic din Kopenhaga a gândit de tot practic, când a început să-și estindă studiul și asupra oamenilor — că doar în interesul milioanelor acestora să fac probele și experimentele cele multe pentru a afla elixirul vieții. Dar doctorul **Stroemsied** a păcătuit greu contra umanității, când lui nu numai că nu-i prea pasă de viețua pacienților, cari îl consultau, experimentând cu ei ca și cu niște epuri de casă, ci înșală ca momeli de pe ei. Așa un băiat s'a îmbolnăvit grav. De ună-zi s'a făcut arătare contra lui, fiind deținut. La investigațiune n'a voit să mărturisească scopul vivisecțiunii la oameni, ci a spus numai atâta, că și județul face mare rău omenimei, când încearcă să-l împedecă în cercetările sale.

— **Durere de stomac.** *Sgârciuri de stomac, catar greu de stomac, la boale de stomac învechite și împotriva lipsei de ape, tit, mijloc sigur. Purgativ sigur, inerția cronică a intestinului gros, la lipsa de scaun purgativ fără dureri, este thea întăritoare de stomac „Centauria“ a farmacistului Kossuth.*

Cutia de probă 1 cor. 20 fil.

Cutia mare . . . 2 cor. — —

În contra tusei, catarului (troahnă) răgușelei, flegmei și iritațiunii gâtului este de un efect eminent, pastilele de pept **Senega.** Prețul 1 cor. Se pot căpeta în farmacia la **Maria Fecioară** a farmacistului **Kossuth Pál**, Arad, piața Boros-Béni Nr. 15.

— **Economii** cari voesc să aibă o recoltă bogată să se provadă cu semințele trebuincioase dela furnisorul de semințe, al curței regale, **Edmond Mauthner** Budapesta Str. Rottenbiller Nr. 33 care trimite gratuit la dorința ori-cui catalogul ilustrat de 226

pagini și care indică prețurile. Prețurile semințelor curate cari încolțesc de sigur și de specii veritabile, sunt mici. Cu deosebire merită a fi amintite cele de nutreț și asortimentul bogat de grâne.

— **La ce atragem atenția onoratului public.** Onorații nostri amici cunosc de tot bine firma **Porter Vilmos Nagy Aruháza**, care stă pe piața Libertății (Szabadság) și a câștigat prin impozanța magazinului și asortimentului de asupra mare popularitate și înaintea mult onoraților cetitori foarte vie simpatie. Acum, când în curând se apropie sezonul de primăvară și se poate aștepta din nou mare și vie circulație, firma **Porter Vilmos** a avut de grijă a-și reinprospăta asortimentul cu cele mai frumoase noutăți, cari — se poate cu drept cuvânt spune — se pot lua ca cele mai interesante surprize. Această prăvălie bogată este într'adevăr un: **„Versorgungsanstalt“**; și nu putem zice, că este pe lume un articol de marfă, care să nu se afle în minunatul asortiment al lui **Porter Vilmos**. Cel care voiește să se provadă cu toate cele necesare fără a lipsi nimic, sau care doarește să se aranjeze, acela să meargă de-a dreptul acolo, căci va putea cumpăra toate la un loc, fiind servit foarte prevenitor, complezant și prompt, și putând totodată să găsească prețuri minunate de avantajoase și ieftine. Afară de acestea la cumpărat de 10 coroane fiecare client capătă ca dar, renumitul potret în mărime naturală și numai pentru rama foarte frumoasă trebuie răscumpărat mica sumă de 3 coroane. Toate potretele au reușit până în timpul de față minunat, căci sunt retușate în atelierele celor mai vestiți fotografi. Într'adevăr putem recomanda, pea onoraților cetitori ai nostri, ca să cumpăre toate de lipsă și totdeauna în magazinul lui **Porter Vilmos**. Comandările prin telefon (Nr. 324) și scrise se execută la moment. În loc să trimite toate pachetele cu marfă până la târziu acasă la cumpărători.

PARTEA LITERARĂ

EPIGRAME.

Unul poet.

Ti-au spus-o toți: ești bun poet;
Și scrierile tale
Cetite sunt... Dar spune-mi tu
Sunt și originale?

E. J.

Unul paroch.

În cartea ta părinte scriu
Să nu iubești în vicia —
Dar când doi ochi tu întâlnești
Tot sufletu-ți înghițată !!

E. Isac.

Partea economică.

Reprivire asupra alegerii de director la „Furnica“.

Mai multe foi au adus știrea despre alegerea de director executiv la banca „Furnica“ din Făgăraș, ear eu am cetit în prețutul d-voastră ziar același lucru, în N-rul 26 a. c. aflând între altele că dintre cei 5 recurenți a fost ales cel mai calificat.

Ca om desinteresat în aceasta cauză, puțin mă impoartă o noutate de soiul acesta, dar ca om cu o inimă prea simțitoare, când observ o nedreptate, o răutate și o meșteșugire a adevărului, — mă revolt în fața astorfel de păcate și îmi ridic vocea pentru-ca să nu las: „să se îmbete lumea cu apă rece!“...

Eu, și în legătură cu mine toți aceia cari în butul pregătirei lor speciale cu drept cuvânt se așteaptă la o carieră mai splendidă decât aceea a unui funcționar de bancă plătit, — am rămas surprinși oareși-cum de ceea-ce am cetit, nu doară pentru-că postul de director executiv la institutul de credit „Furnica“ s'a împlinit prin concurs, ci pentru-că la un post așa de însemnat au recurs numai cinci indivizi.

Mi-am pus deci întrebarea: dintre atâția oameni absolvenți și calificați, pe cari ni-i dau

diferitele școli medii, academi și universități să fie oare numai 5 de toți cari ar poseda calificarea recerută de director, sau poate — dacă avem mai mulți de aceștia — împrejurările și relațiile lor personale i-a reținut de a-și încerca norocul acolo, unde numai cinste, mărime și reputație îi așteaptă, pe lângă frumoasele prospecte de venit, ce i-s-au pus în vedere nou alesului?!

Am răspuns însumi la aceasta întrebare: se poate!..

În același timp însă mi-am explicat acest fapt curios la aparență și alt-cum. M'am gândit că acei cinci recurenți vor fi fost la tot cazul ceva mai — să le zicem — nu de toate zilele, și deci direcțiunea „Furnicea“ a ales dintre cei puțin, dar remarcabili, o persoană care atât cu privire la trecutul ei, cunoscut lumii prin merite și activitate în viața publică, într'adevăr poate, cu fruntea ridicată și în același timp spre mândria direcțiunii „Furnicea“, conștie de chemarea sa, să-și ocupe postul ca director executiv în fruntea unui institut de bani, care se poate considera pe drept de un punct mijlocitor chemat a se întări pe sine pentru a consolida în consecință tot mai mult legăturile economice firești dintre institutul „Albina“ și filiala sa din Brașov.

Așa ar fi fost să fie, dar orîcât de aprofundate și bine-voitoare ar fi fost intențiunile rezervate ale direcțiunii „Furnicea“, prin alegerea noului director, nu pot trece un lucru cu vederea. Ear acesta lasă să urmeze din următoarele:

Pe domnul director executiv ales al „Furnicea“ nu-l cunosc personal, însă ni-l cunosc acum de după calificarea sa de fost prim-contabil la „Bocșana“ și de funcționar al firmei Adler și fratele din Brașov, — o calificare mă rog, pe care corespondentul respective corespondenței diferitelor ziare o folosesc drept o binemeritată remunerare a nou alesului director, drept o salvoare justificare pentru direcțiunea institutului „Furnicea“, care a rezolvat atât de potrivit o chestie de deosebit interes comun.

Cu privire la acest punct însă permită-mi-se să mă așez pe o lumină adevărată de o tristă și dureroasă amintire pentru viitor. — Mă folosesc aici de o mică reprivire asupra desvoltării institutului „Furnicea“, dela înființarea sa și până în timpul de față, pentru-ca să pot scoate în relief mai pe ușor faptul, că direcțiunea institutului „Furnicea“ s'a făcut culpabilă în ochii lumii nepreocupate — din mai multe puncte de vedere.

Și anume este știut că institutul „Furnicea“ dela înființarea sa și până astăzi s'a condus și fără de director executiv, și prin urmare postul de director, creat în timpul din urmă, este o funcțiune care numai iluzoriu să poate clasifica chiar și motivul că institutul din chestie a putut exista 20 de ani dela întemeierea sa încoace și fără de director și că prin urmare nu ar fi perit nici de aici înainte. O susțin aceasta pentru-că orîc-va politică de culise mai înaltă s'a urmat de către conducătorii băncii „Furnicea“, rezultatul hotărîrii direcțiunii să reasumează numai și numai într'o însărcinare civică de vre-o 4—5 mii coroane a cheltuelilor anuale.

Că a fost absolut de lipsă aceasta sau nu, cei chemați să-și dea seama despre ceea-ce au lucrat, ear adunarea generală a acționarilor din anul acesta ar împlini o datorință deamănă, dacă ar lua la desbatere serioasă aceasta schimbare mai recentă din viața institutului și dacă ar cere amănunte dela direcțiune: ce scop s'a urmărit prin crearea unui post nou atât de gras salarizat și încredințat unui om care afară de biroul unde a fost până acuma angajat abia acuma este cunoscut după nume în viața publică... Stă acest lucru în strânsă legătură cu vre-o indispensabilă lipsă sau cu interesul pur și simplu.

Am sulevat aceste alternative cu scopul ca să argumentez aceea că în viața de toate zilele probabilitatea este atât de mare că „interesul poartă fesul“, încât posibilitatea nu este eschisă nicăiri, poate chiar nici la „Furnicea“ — Pentru-că dacă nu ar fi așa ceva la mijloc, atunci direcțiunea s'ar fi degajat de chemarea sa într'un mod cu mult mai laudabil, alegînd — tocmai de director — o persoană din sinul lor, sau dacă nu atunci o persoană mai încer-

cată și mai remarcabilă din viața publică, o persoană care cunoaște referințele locale și din împrejurime cu privire la bonitatea clientelei, cu o vorbă o persoană care are un trecut în manifestările vieții publice.

Estă deci opiniunea mea și cred că în partea cea mai mare și a publicului interesat din Făgăraș și jur. Ear părerea mea e bazată pe modestia celui-ce de agende ale unui director executiv de bancă nu consideră în primul loc bunaoară purtarea censurei, a exhibitului sau a orîcărui alt protocol de administrație internă, ci mai departe merge cu vederile: recunoaște într'un director executiv calificat după cea mai esențială recerintă, mai întâi și mai întâi un om recunoscut și apreciat de lumea financiară în cercuri foarte largi de un financiar versat și probat. Căci, mă rog D-voastră, o calificare de un contabil cu praxă în agendele de contabilitate, o calificare de un om absolut al unei școale de comerț — încă nu oferă destulă garanță pentru un post de director, în raport cu unul cărunt care prin îndelungatele și nenumăratele experiențe din viața sa cunoaște omul ca ființă și caracter... Căci calificat în felul acesta, ba poate chiar și mai înzestrat de cât noul ales director al „Furnicea“, vor fi mai multe respective mai mulți; toți aceia cari sunt absoluți de vre-o școală comercială și pe lângă aceasta mai au și praxă de contabil — se pot pune fără sfiială pe același nivel cu domnul director executiv al „Furnicea“. Că au recurs numai cinci însă la însemnatul post de director executiv — este a se căuta la modestia tuturor acelora cari n'au recurs, dar au cel puțin aceiași calificare ca și noul ales director al „Furnicea“.

Estă deci unicul fel cum se poate explica numărul redus al concurenților. De s'ar fi prevăzut dela început că la alegerea de director executiv al „Furnicea“ se purcede după cea mai mică ponderoasăitate, atunci s'ar fi îngăduit ofertele cu droaia, de sine se înțelege însă — ca să reușiască tot actualul ales... O declar aceasta bazându-mă pe următoarele:

Între cei cinci recurenți a fost și unul care dela înființarea institutului „Furnicea“ și până în timpul de față este aplicat ca contabil la aici amintitul institut. Acest funcționar, despre care însăși direcțiunea institutului numai cu elogii se pronunță de câte-orî e vorba de priceperea și zelul lui neobosit, și care în lipsa directorului executiv a isprăvit în decurs de 20 de ani al serviciului său o parte însemnată a agendelor de director executiv, să nu zicem toate, a căzut la alegere față de un adict...

Acest fapt de o rară analogie, dovedește un clicism și un despotism de o rară păreche, — e un argument viu al patimelor înrădăcinate, cari umple inima simțitoare de scârbă, când se gândește omul: cum știu unii să răsplătească o muncă cinstită și neobosită a unui funcționar și totdeodată și acționar, pusă în prestigiul institutului dela înființarea lui chiar și până în timpul de față, când drept consolare s'a ales cu fulgii albi pe cap!...

Dar cine poartă vina la aceasta? să ne întrebăm. Acționarii! Ei — adesea observăm — concred ave-ea lor oamenilor patimași de interese și lipsesc dela adunările generale, când datorințe de creștinii adevărați ar avea, ca să spulbere dela chivernisirea averii comune păcătoasele angajamente de clică.

Să stăm drepti și cu frica lui Dumnezeu!

Un nu mai puțin calificat funcționar de bancă.

POȘTA REDACȚIUNEI.

Ascultătorul lui în Caransebeș. Am primit sirele d-tale, și eată-ți răspund aci. Provoacădu-te la observarea din poșta red. a ziarului nostru, — anume că dintre 7—8 bărbați din gremiu nici unul nu-și ia osteneala să vorbească Cuvîntul Domnului, — vin și ne anunți, că predicând dl Dr. O. Dumineca trecută, a pășit deja a treia oară pe amvon. Este asta din partea d-sale foarte frumos, și o știre îmbucurătoare, care ne face să credem, că observarea noastră din rîndul trecut a fost la loc, ba ne pare bine, că a avut efectul dorit. Dar domnul meu! Dacă dl Dr. O., pentru care d-ta arați un așa mare entuziasm, să sustrage dela învinuirea noastră justă, dovedind că este capabil să rostească o predică, n'ai decât să-l lași

să-și facă datorința. Cuvintele acele măgul din scripta d-tale le poți rezerva pentru a-ți ne privat, ear nu în public aducându-l laudătru-că și împlinește o sacră datorința.

Bibliografie.

Sub titlu „Cântece“ a apărut un volum poezii, al căror autor este dl Emil Szabó, lesor în Blaj. Să poate procura direct autor ori dela librăria din Blaj precum și ori care altă librărie. Ocasional vom reveni

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Menu-l de astăzi

Il recomand tuturor.

Carne proaspătă de berbece
pentru supă întăritoare (esență), filé, beafsteate, rostélyos și marinare.

Carne de porc sêlbatec
cu muștar, afine, oțet picant, cu rizitee și mărunte (champignon).

Șuncă delicată de Praga
și

Șuncă de mistreț
care e mai minunată de cât faimoasă din Westfalia.

Cârnații lui Záray,
care e specialist din Arad. Parizer, nițen delicioase, peșteturi și nenumărate delicatose de carne.

Hachae ferbinți
e gata în fieșe-care minut; torta delice Doboș, pogăci cu jumări vestite, etc.

Prافل de pudding Oether.
prin ajutorul căruia se pot pregăti fine pudinguri în cel mai scurt timp.
(Poștiți și faceți numai o încercare!)

Brânză de munte
care e senzațiune nouă în anul acest

Ananas proaspăt
banane, malaga și delicatose, deserturi patrie, struguri de desert tot din patrie de cel mai bun soi și pere mustoase

Buffet
e deschis Duminecă seara spre poarta strada Salacz.

ZÁRAY GÉZA

fabricant de delicatose de carne și de provizii, Arad — Telefon 43

Cumpăr

pentru prețul cel mai mare posibil haine de iarnă și vară de bărbați folosite, pentru dormitoare, refectorii și altfel de m. La cerere vin și la case.

Menczer Márton

ARAD, Petőfi-utca Nr. 7.

Stofe fine pentru haine

la

Fischer Simon în Arad

Firma lui Fischer Simon

(edificiul Hotel Central)

atrage atențiunea publicului asupra unei m. mande.

Îndeosebi accentuez, că numai stofe de prima calitate am în deposit și acestea cele mai nouă și după ultima modă. Stofe de cheviot vênēt întunecat, de chamgarn, potrivec de minune pentru haine de Sacco. Ţurile sunt sensaționale, ear depositul să epuș repede.

Vitrinele conving despre asta pe or și nime nu întrelese ocasiunea binevenită

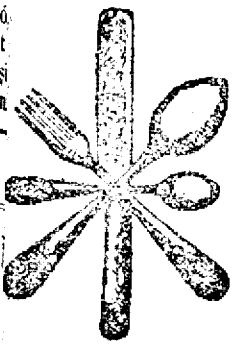
Un candidat de avocat cu stil perfect maghiar și român se ște numai decât în cancelaria advoc

Dr. Mátyás Lázár,

Sibiu, str. Urezeului Nr. 11

Editor și redactor responsabil: Ioan Russu-Ștriu

Un bilanț de economie CASNICA.

In prețuri nimitor de ieftine răspândesc în toate părțile din magazinul meu prea încărcat

61

obiectele mele de argint mexico de renume universal prin eselența lor,

- și anume:
- 6 buc. cuțite de masă argint mexico
 - 6 „ furculițe „ „ „
 - 6 „ lingure „ „ „
 - 12 „ lingurițe „ „ „
 - 6 „ cuțite de dessert „ „ „
 - 6 „ furculițe de dessert „ „ „
 - 1 „ lingură mare de supă, „ „
 - 1 „ lingură „ de lapte „ „
 - 2 „ sfeșnice elegante de masă pentru salon

46 BUC. laolaltă numai 6 FL. 50 CRUCERI.

Fiecare cumpărător primește pe lângă acestea drept remunerație pe lângă garanția un cântar casnic pentru greutate de 12 1/2 chilo — gratuit. Argintul de mexico este un metal alb pentru acărui durabilitate primesc asupra mea garanția pentru 25 ani. Se trimite în urma trimiterii banilor ori la cerere prin rambursă din magazinul din Europa.

Casa centrală de circulație Denkes József, Budapesta VII. Hernád 54.

SFETNIC JURIDIC

(Auto-advocat) carte folositoare pentru ori cine, pentru-că cu ajutorul ei afacerile sale de caracter juridic și judecătorec, fără spese și fără advocat singur și le poate apăra. Mai de 30 de feluri de legi, indeosebi legi, de contribuție, căsătorie, legea comercială, lege despre pregătirile industriailor, lege industrială, lege despre intruniri publice, noua lege despre emigrări și despre pașapoarte. Se poate comanda pentru 4 coroane la Casa centrală d. comerțu. I. Denker (Denker József központi áruház) Budapesta VII, strada Hernád Nr. 54.

Pentru 5 cor.

trimite 4 1/2 chilo (vre-o 50 buc.) — puțin deteriorat

sapun de lux

extra-ordinar de fin de roze, de lapte, de liliie, de rezedă jazmin, vioarele. Se trimite trimițându-se banii înainte ori la cerere cu rambursă

I. Denker str. Hernád 54.

Carte de afaceri pentru industriași!

(Iparvesek üzleti könyve) sub acest titlu a apărut o carte folositoare. Nu e op scris, și registru corespunzător securilor meserieșului. Coloanele se explică ele pe sine și prin urmări fie-care industrie, decât nici n'a lăvătat comatabilitatea, o postă ușor întrebunța.

Cartea conține 3 feluri de registre, comande, muncă produsă cafelor și societate personalului, uniția deci în sine tot ceea ce pentru meseria e necesară poate în evidență. Se poate comanda prin asemnat, legată, în preț de 4 cor.

Casa centrală de comerțu Denker József Budapesta, VII, Hernád Nr. 54.

Industrie locală! Serviciu escelent!

ALBRECHT ÁGOSTON

(mai înainte Cseh Katalin) luna Maiu 1903 în ARAD, Strada Salacz (Casa Lócs).

Recomandă în atențiunea mult public marele său

magazin de mănuși pentru bărbați, dame și copii

icacat propriu, brăne, legături de nac, suspensorii, șarșafuri de e, irigatore și pânze de gumă, um toate câte se țin de branșa pe lângă prețuri eftine. — Asortent uriaș.

1058 49-50

Am onoarea a aduce la cunoștința m. on. public, că 1009 33-50

am deschis

Un atelier de tapiserie și înfrumșetare.

Ani îndelungați am lucrat în ateliere de rangul întâi din Budapesta, Viena, Berlin, Brüssel și Paris, așa încât sunt în poziția plăcută de a putea corespunde tuturor esigențelor moderne.

Primește tot felul de lucrări de branșa asta dela cele mai simple până la cele mai elegante, pe lângă prețuri moderate.

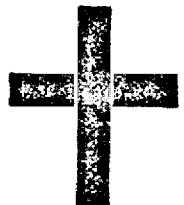
Primește eftin mobilarea de locuințe în loc și provincă. La mutări primește transportul mobilelor, precum și repararea și renovarea de mobile și mese de biliard, pe lângă prețuri eftine.

Reiner I. Gyula, tapisier și împodobitor.

Industria de lumini de ceară St. Antonius I. NEUHOLD & Comp.

Timișoara.

Str. Hunyadi, Batthányi, p. Dózsa, colț cu statua sf. Maria.

148 2-30

Fabrică de lumini de ceară artificială.

Distinsă cu premiul statului și cu lauda personală a M. S. Regelui.

Fără fum și fără scurgere. — Continuu lumină frumoasă. —

Comande se pot face mai simplu prin postă. Cumpărăm ceară galbină de albine.

Telefon Nr. 622.

Recomandându-ne în atențiunea On. Public și a On. preoțimii cu cele mai bune lumini de ceară din patrie.

Cu toată stima:

I. NEUHOLD & Comp.

Cel mai eftin isvor de cr în una din cele mai mari prăvălii de

Oroloage și giuvaricale din Arad.

Pentru prețuri ne mai pomenite se pot căpăta la

Deutsch Izidor,

orasornicar și juvaergiu

Arad, strada Templon. (Palatul minorităților).

- Oroloage de aur p. bărbați dela 18 fl. în sus
- „ „ „ dame „ 12 „ „ „
- „ argint „ bărbați „ 5 „ „ „
- „ „ „ dame „ 6 „ „ „
- „ oțel și nikel „ 2 „ „ „
- Wecker „ 1:50 „ „ „

Oroloage cu pendulă în rate pe lângă 1005 124— aceleași prețuri.

Primește și schimb obiecte de lux, cumpără pe lângă prețul cel mai înalt posibil, aur și argint călcat.

— Telefon n-rul 438. —

Diplomă de aur 1891. Oradea-Mare.

SCHÄFFER JÓZSEF

compacto. 1045 83-

ARAD, Strada Tabajdy Károly. Execută tot felul de

lucrări de compactorie

dela executarea cea mai simplă până la cea mai de lux. — Comandele din loc și provincă se efectuează prompt și punctal. — Lucru bun și solid. Prețuri moderate. Serviciu punctal.

Convocare.

Domnii membrii ai «Unirei de Consum» din Maria-Schnee sunt prin aceasta convocați în sensul statutelor §. 13 la a

IV-a adunare generală ordinară

care se va ținea în Maria-Schnee la 13 Martie 1904 st. n., în localul Asociațiunii, la 2 ore d. a.

OBIECTELE:

1. Raportul direcțiunii și a inspecțiunii.
2. Decisiunea compturilor și darea absolutoriului.
3. Decisiune asupra susținerii mai departe a Unirei.
4. Alegerea Direcțiunii și Inspecțiunii.
5. Eventuale propuneri.
6. Esmiterea verificatorilor.

152 1—

Maria-Schnee, la 22 Februarie 1904 st. n.

Presidiul.

Activa.	Contul Bilantului.	Pasiva.
Bani gata	59'32	Capital social de 58 acții
Inventariul marfei	403'56	à 60 cor.
Mobilier	249'51	2686'82
după amort. 10%	25'—	Creditori
Debitori	5285'64	4017'57
Saldo deficit	731'26	
	Cor. . 6704'39	Cor. . 6704'39
Feito	Contul profit și pierdere.	Intrate.
	653'—	Venit din vinderea marfei și
	71	beurilor
	3	342'22
		Saldo deficit
		731'26
Diverse spese	153'23	
Amortisare	25'—	
	Cor. . 1073'48	Cor. . 1073'48

Maria-Schnee, la 31 Decembrie 1903.

COMITETUL.

Ioan Isvernari Costa m. p. Pavel Bilav m. p. Ioan Isvernari Ion m. p.
Ioan Omescu N. m. p. Ioan Bilav Vasile m. p.

Ioan Omescu G. m. p. Ioan Timișan m. p.

Conturile prezente esaminându-le și confrontându-le-am aflat în ordine.

Maria-Schnee, la 29 Ianuarie 1904.

Dumitru Isvernari m. p. Dumitru Copăcean m. p. George Borcean m. p.

Mare favor!

Cu începere de azi pregătesc pe seama mușterilor mei fără să fie obligați a cumpăra ceva dela mine, complet gratuit un tablou în mărime naturală, numai pentru cadru are să se solvească un preț min'ia.

Cei-ce voesc să aibă parte de acest favor, sunt rugați a-și trimite cât de grabnic o fotografie.

Cu stimă:

Bazarul lui REICH EL.

148 2—3

Stofe moderne

pentru toamnă și iarnă

e în interesul damelor să-și cumpere numai ce a văzut

Noutățile moderne

din prăvălia mea, a căror prețuri

fără

CONCURENȚĂ

Cumpărări

avantajoase

Stofe de Cybelin, lățime 120

„ lucii pentru dame „ 120

„ tesătura noduroasă „ 120

„ late, negre și colorii „ 140

CATIFEA

pentru spăla

modele admirabile.

Flanel francez și
barchet p. spă

91 19—

Prăvălia de mode alui

SINGER

SÁNDOR

(Casa Fischer Eliz).

In provincia trimitem

mustre gratuite